

AdoptieOudersOverleg

Scherpenzeel, 3 mei 2017

De organisaties die samenwerken in het AdoptieOudersOverleg blijven zich verbazen dat het usance lijkt om de adoptieouders te negeren of zelfs negatief neer te zetten wanneer er gevraagd en ongevraagd adviezen worden uitgebracht over interlandelijke adoptie. Het feit dat staatssecretaris Dijkhoff interlandelijke adoptie wil toestaan zolang er ook maar één kind is dat hier baat bij heeft wordt door ons vanzelfsprekend met instemming begroet. Adoptieouders vinden het van groot belang dat er ingezet wordt op een positief toekomstbeleid. Dat kinderen die ergens op de wereld wachten op ouders kansen krijgen in een nieuw gezin hier in Nederland. Het is daarbij logisch dat er op basis van recent onderzoek permanent wordt geïnvesteerd in goede voorbereiding, begeleiding en nazorg. Hiermee zijn de betrokken kinderen en hun gezinnen gebaat.

Als het ons ernst is aan deze kindbeschermingsmaatregel invulling te blijven geven dan is het hoog tijd dat er iets gedaan wordt aan de manier waarop deze wordt gefinancierd. Interlandelijke adoptie is immers in de afgelopen jaren verworden tot een manier van gezinsvorming die uitsluitend is voorbehouden aan mensen die op zijn minst een inkomen hebben van 2x modaal of hoger. Door deze hoge financiële drempel worden wensouders, die buitengewoon geschikt zouden zijn voor het opnemen van een kind, simpelweg buitenspel gezet. Kinderen die al ergens op de wereld leven en behoeftig zijn, hebben dan minder kans op een leven in een liefdevol gezin. Hoog tijd dat de kosten die gepaard gaan met interlandelijke adoptie weer worden beschouwd als buitengewone lasten, die aftrekbaar worden in de belastingsfeer en/of met een andere regeling worden gecompenseerd. Het inkomen zou immers niet als maatgevend criterium moeten worden gebruikt voor de mogelijkheid een (buitenlands) kind op te nemen.

Adoptieouders bevinden zich tijdens de procedure van aanvraag tot adoptie in een zeer kwetsbare positie. Tijdens het screenings- en bemiddelingsproces wordt buitengewoon veel privacy prijsgegeven en wordt een grote emotionele en financiële investering geleverd gedurende meerdere jaren. Tot en met de gerechtelijke procedure bestaan geen garanties vanuit de betrokken instanties op een daadwerkelijke adoptie. Voor dit alles wordt door adoptieouders begrip opgebracht aangezien de beslissing of kinderen baat hebben bij adoptie terecht genomen wordt in de zendende landen en daar begrijpelijkerwijs inzage is gewenst in wie voor het betreffende kind gaat zorgen. Genoemde kwetsbaarheid kan echter wel worden verkleind. Daarbij is het in het belang van adoptiekinderen dat adoptieouders niet financieel en emotioneel uitgeput starten als gezin.

Verbetering kan door verhoogde transparantie, informatievoorziening en betere samenwerking door/tussen de betrokken instanties. Het ter sprake brengen van gevoelige onderwerpen tijdens de procedure is voor adoptieouders gezien hun afhankelijkheid lastig. Ouderorganisaties leveren deze bijdrage echter graag en zouden om die reden bij elke systeemverbetering dienen te worden geconsulteerd.

AdoptieOudersOverleg

Al vele jaren ijveren de organisaties verenigd in het AdoptieOudersOverleg voor de rechtsgelijkheid van interlandelijke adoptie met de andere mogelijkheden voor gezinsvorming. Nog altijd is het medisch onderzoek van adoptiekinderen geen onderdeel van de basisgezondheidszorg. Dit terwijl de medische wereld al genoegzaam ondubbelzinnig heeft aangetoond en verkondigd dat de preventieve werking die daar vanuit gaat hoge zorgkosten in de toekomst kan voorkomen. De gezondheid van kinderen zou voorop moeten staan. Het belang van een periode waarin adoptieouders kunnen wennen aan de gewijzigde omstandigheden, gelijk aan de periode rond een geboorte, wordt door iedereen erkend. Toch is er geen gelijkheid in de geboden verlofregelingen. De tijd is daar om hier nu stappen te zetten.

Hetzelfde geldt voor de herziening van de Wet Opname Buitenlandse Kinderen ter Adoptie. Door opeenvolgende staatsecretarissen en ministers is aan de Tweede Kamer toegezegd deze herziening ter hand te gaan nemen. Er is nu een situatie ontstaan waarbij gewerkt moet worden met een wet en talloze aanvullende richtlijnen en instructies die het voor alle betrokkenen bijna onmogelijk maakt om eenduidige beslissingen te kunnen nemen.

In het rapport 'Bezinning op interlandelijke adoptie' van de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming wordt te idealistisch gedaan over het alternatief voor interlandelijke adoptie. Het gaat ervan uit dat andere (minder welvarende) landen de intentie hebben om en bereid zijn tot investeren, mensen te trainen om een kindbeschermingssysteem te ontwikkelen en in stand te houden. Daarbij willen wij (als welvend land) graag tot samenwerking komen. Wij zijn van mening dat de praktijk weerbarstiger is en het maar de vraag is of andere landen hieraan willen bijdragen. Door de vaak eenzijdige media aandacht worden incidenten uitvergroot. Dat levert, behalve complicaties, niets op voor het verbeteren van de situaties van behoeftige kinderen. Adoptie is geen ideaal maar misschien wel één van de betere alternatieven in deze verre van ideale wereld. Als wij als land ons zorgvuldig opgebouwd interlandelijk adoptiestelsel afbreken dan kunnen we het ook niet meer gebruiken als daar in de toekomst weer of meer noodzaak voor ontstaat.

Wij vertrouwen erop dat dit rondetafelgesprek een positieve bijdrage mag leveren aan het realiseren van een toekomstbestendig proces van interlandelijke adoptie en dat dit samen met ons gestalte kan krijgen.

AdoptieOudersOverleg
p/a Ereprijslaan 26
3925 RZ Scherpenzeel
info@aoo.nl